

การศึกษาเปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาอังกฤษในประเทศไทย

A Contrastive Study of Thai and English in Thailand

พิสุทธิ์พงษ์ เอ็นดู¹

Pisitpong Endoo¹

บทคัดย่อ

การศึกษาการเปรียบเทียบภาษาอังกฤษและภาษาไทยในประเทศไทย เริ่มต้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503 เป็นต้นมาหลังจากมีนักศึกษาไทยเดินทางไปศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกและสำเร็จการศึกษากลับมา นักศึกษาไทยยุคแรกๆ เหล่านี้ได้แก่ อาจารย์ฟุ้งเฟื่อง เครือตราฐ อาจารย์เฉลา ไชยรัตน์และอาจารย์พรรณิณี รุทระณิชย์ นักวิชาการเหล่านี้ได้ศึกษาค้นคว้าและทำวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบภาษาไทยกับภาษาอังกฤษโดยมีการศึกษาเปรียบเทียบเรื่องคำ วลี การออกเสียงและประโยค เป็นต้น จากการริเริ่มการศึกษาจากนักวิชาการเหล่านี้เองต่อมามีนักภาษาศาสตร์ในประเทศไทยเป็นจำนวนมากให้ความสนใจเกี่ยวกับการศึกษาภาษาศาสตร์โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบและในปัจจุบันนี้รายวิชาดังกล่าวได้เปิดทำการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วประเทศโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างของภาษาทั้งสองในประเด็นหัวข้อทางไวยากรณ์ที่สำคัญเช่น เรื่องคำ วลี ประโยค ความหมาย ในลักษณะรูปแบบต่อรูปแบบ ยกตัวอย่างเช่น การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยทั้งในด้านความหมายและรูปภาษาศึกษาหรือการศึกษาวเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำสองเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย เป็นต้น เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวเคราะห์และรวบรวมข้อมูลประกอบไปด้วยหลักโครงสร้างของทั้งสองภาษา ทฤษฎีภาษาศาสตร์ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ เครื่องอัดเสียง เป็นต้น สถิติที่ใช้สำหรับการศึกษาวเคราะห์นั้นได้แก่ความถี่ คำร้อยละ คำเฉลี่ย คำเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเด็นและงานที่จะศึกษา ผลของการศึกษาการเปรียบเทียบภาษาศาสตร์และภาษาอังกฤษนั้นสามารถอธิบายถึงความแตกต่างและความเหมือนของทั้งสองภาษาทำให้ผู้เรียนภาษาที่สองเรียนรู้ง่ายมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การศึกษาเปรียบเทียบ, ภาษา, ภาษาศาสตร์

Abstract

A contrastive study of Thai and English in Thailand started in 1960 after Thai students graduated with Doctorate degrees from universities abroad. The Thai students were Phungphuang Kruetrachoo, Chalao Chairatana and Panninee Rutarawanich. All three of them studied and con-

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

¹ A lecturer in Linguistics Department, Faculty of Management Technology, Rajamangala University of Technology Isan, Surin Campus

ducted contrastive research of Thai and English with words, phrases, pronunciation, and sentences. Based on their studies, at the present time there are many Thai linguists and students who study and are interested in Linguistics especially contrastive studies of Thai and English. This course has been provided for students in the universities around Thailand. The objectives of a contrastive study of Thai and English are to analyze, compare, and give explanation on the differences and similarities of two languages related to the grammatical topics such as words, phrases, sentences and meanings in form to form. The example of this study is to study Present Tenses in English and Thai: A Contrastive Study or to study the pronunciation of English final consonant clusters by Thai students. The instruments for this study and data collection consist of language structures of two languages (Thai and English), Linguistic theories, questionnaire, interview and recording etc. Statistics for data analysis are frequency, percentage, mean and standard deviation depending on topics for research. The results of this study provide explanation on the differences and similarities of two languages leading to be easier for the learners studying the second language study.

Keywords : Contrastive study, Language, Linguistics

บทนำ

การศึกษาภาษาของมนุษย์มีวิวัฒนาการมาตั้งแต่ก่อนปีคริสต์ศักราช 4,000 ปี เริ่มต้นตั้งแต่ยุคสมัยอียิปต์ เมโสโปเตเมีย กรีก และโรมันตามลำดับ (เพ็ญศรี ภูมิถาวร และคณะ, 2548:1-17) ส่วนการศึกษาภาษาศาสตร์ในยุคแรกเริ่มต้นในคริสต์ศตวรรษที่ 18-19 ตอนปลายโดยพัฒนาจากการศึกษาเปรียบเทียบภาษาต้นแบบกับภาษาอื่นๆ (จินดา เสงตระกุล, 2542:18) ในประเทศไทย วิวัฒนาการศึกษาภาษาศาสตร์เริ่มต้นตั้งแต่สมัยสุโขทัย พัฒนาผ่านยุคสมัยต่างๆ ได้แก่ อยุธยา ธนบุรีและรัตนโกสินทร์ตามลำดับ (วรวรรณ ศรียากัญ, 2556:38) จนกระทั่งเปิดทำการเรียนการสอนศึกษาค้นคว้าวิจัยในมหาวิทยาลัยต่างๆทั่วประเทศ ส่งผลให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองในทางด้านวิชาการ และสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการเป็นจำนวนมาก

การศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบในประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการศึกษา

ภาษาและภาษาศาสตร์ซึ่งช่วยในการเรียนการสอนภาษาเปรียบเทียบระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (พิณทิพย์ ทวยเจริญ, 2547) การศึกษาดังกล่าวเป็นการนำเอาสองภาษาคือภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาหลักหรือภาษาแม่ (mother tongue หรือ native language) ของผู้เรียนคือนักศึกษาไทย กับภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สอง (second language) ซึ่งนักศึกษาไทยต้องการศึกษาโดยศึกษาเปรียบเทียบ วิเคราะห์หาความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันระหว่างภาษาทั้งสอง มีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการวิเคราะห์มาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (นิตยา วิจัยโรจนวงศ์, 2546:40) ในประเทศไทยการศึกษาเปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาอังกฤษเริ่มต้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503 ซึ่งเป็นยุคแรกๆที่มีนักวิชาการของไทยได้เริ่มต้นศึกษาค้นคว้าและทำวิจัย (พิสุทธิพงศ์ เอ็นดู, 2560:21) ต่อมาผลการศึกษาดังกล่าวก็ถูกนำมาเป็นแบบและวิธีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบภาษาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้

ดังนั้นเพื่อให้ผู้ศึกษาได้เข้าใจถึงวิวัฒนาการ การศึกษาเปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในประเทศไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน บทความนี้จึงได้นำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อดังกล่าว โดยแบ่งหัวข้อเพื่อนำเสนอประกอบไปด้วย วิวัฒนาการ การศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบ ขั้นตอนการศึกษา ภาษาเชิงเปรียบเทียบ การศึกษาเปรียบเทียบ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในประเทศไทยและสรุป ดังนี้

วิวัฒนาการศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบ

“ภาษา” คือสัญลักษณ์ทางเสียงอย่างหนึ่งซึ่งแสดงออกทางความคิดของมนุษย์ พวกเขาใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร สร้างความเข้าใจ สร้างปฏิกริยาและการดำเนินชีวิตร่วมกัน โดยมีรูปแบบสัญลักษณ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสัญลักษณ์ทางเสียง กิริยาท่าทาง เป็นต้น โดยองค์ประกอบของภาษานั้นประกอบไปด้วยโครงสร้างของภาษา มีเสียง ความหมาย ระบบ และกฎเกณฑ์ของสังคมเป็นที่ยอมรับได้ การศึกษาภาษาที่เป็นรูปธรรม มีหลักการและแบบแผนสามารถพิสูจน์ได้นั้นเริ่มต้นในยุคสมัยกรีก สมัยโรมัน ประเทศอินเดียและประเทศจีนตามลำดับ (พิสุทธ์พงศ์ เอ็นดู, 2560:2-12) ในปลายศตวรรษที่ 18 การศึกษาภาษาได้วิวัฒนาการขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมเมื่อวิลเลียมโจนส์ (William Jones) ผู้พิพากษาชาวอังกฤษที่ทำงานในประเทศอินเดียได้ศึกษาภาษาสันสกฤต โดยศึกษารากศัพท์ ไวยากรณ์ วิเคราะห์เสียงและการกลายเสียงของคำ จากนั้นทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับภาษากรีกและภาษาละติน วิธีการศึกษาดังกล่าวเป็นจุดเริ่มต้นการศึกษาภาษาเชิงนิรุกติศาสตร์ (etymology) การศึกษาประวัติและแหล่งที่มาของคำและการศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบ (comparative language) (จินดา เสงตระกุล, 2542:18)

ปลายศตวรรษที่ 19 แนวคิดการศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบของวิลเลียมโจนส์กลายเป็นแบบ

อย่างการศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบของนักภาษาศาสตร์รุ่นหลังๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักภาษาศาสตร์ในยุโรป นักภาษาศาสตร์เหล่านี้ได้นำหลักการศึกษาดังกล่าวมาศึกษาการเปรียบเทียบภาษาเป็นรายคู่ (pairwise language comparison) กล่าวคือเป็นการนำเอาสองภาษามาศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่ออธิบายความแตกต่างและความเหมือน โดยส่วนมากจะนำเอามาภาษาลาตินมาศึกษาเปรียบเทียบกับภาษาสมัยใหม่ (modern language) (Fisiak, 1981) ในสหรัฐอเมริกาการศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบเกิดขึ้นหลังจากสงครามครั้งที่สองสงบแล้ว นักภาษาศาสตร์ในสหรัฐอเมริกาสนใจศึกษาภาษาต่างประเทศโดยศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับการใช้ภาวะสองภาษา (bilingualism) ของผู้อพยพที่เดินทางเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศสหรัฐ (Weinreich, 1953 และ Haugen, 1956)

ในปีคริสต์ศักราช 1945 ชาลส์ คาเพนเตอร์ ฟรายส์ (Charles Carpenter Fries) นักภาษาศาสตร์ชาวอเมริกันได้ศึกษาค้นคว้าและทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนและการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาที่สอง หลังจากการศึกษาเป็นระยะเวลายาวนาน ฟรายส์ได้ค้นพบว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการสอนและเรียนภาษาที่สองนั้นคือคำอธิบายภาษาในเชิงวิทยาศาสตร์ซึ่งต้องได้มาจากการศึกษาเปรียบเทียบภาษาแม่กับภาษาที่ผู้เรียนเลือกที่จะศึกษาเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญอย่างมากสำหรับผู้เรียนและผู้สอน (Fries, 1946:9) แนวคิดการศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบของฟรายส์นั้นคือเรียนรู้และทำความเข้าใจ ศึกษากฎเกณฑ์ (discipline) ภาษาแม่ (mother tongue) ของผู้เรียนอย่างละเอียดโดยมีการสืบค้น สอบสวน วิเคราะห์ จนกระทั่งสามารถอธิบายหลักการและเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์ได้อย่างถูกต้องเป็นขั้นเป็นตอน จากนั้นนำไปศึกษาเปรียบเทียบกับภาษาต่างประเทศ (foreign language) หรือภาษาที่สอง (second language) ที่ผู้เรียนเลือกที่จะศึกษาเพื่อค้นหา

ความแตกต่างและความเหมือนของภาษาทั้งสอง เพื่อให้ง่ายต่อการศึกษารายสัสนั้นนับได้ว่าเป็นผู้สร้างประเด็นความสนใจในการศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบยุคใหม่ซึ่งมีการนำเสนอเอกสารผลงานวิชาการและได้รับการตีพิมพ์เป็นจำนวนมาก ฟรายส์มีชีวิตอยู่ระหว่างปีคริสต์ศักราช 1887-1967 เกิดเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายนปี 1887 ที่เมืองรีดดิ้ง (Reading) เพนซิลเวเนีย (Pennsylvania) สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยเบคเนล (Becknell University) ในปี 1909 การศึกษาภาษาตามแนวคิดของฟรายส์ที่ได้รับการยอมรับได้แก่โครงสร้างทางภาษาศาสตร์ (Structural Linguistics) และคู่มือหลักเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์สำหรับการศึกษาภาษาต่างประเทศ (Scientific Principles for Foreign Language Studies) ประเด็นสำคัญที่สุดได้แก่การนำเสนอหลักการศึกษารายสัสนั้นนับได้ว่าเป็นผู้สร้างประเด็นความสนใจในการศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบ (Antony, 1968)

ต่อมาในปี 1957 ลาโด (Lado) ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของฟรายส์และเป็นผู้ร่วมวิจัยของฟรายส์ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบภาษาอังกฤษและภาษาสเปน ในการศึกษาครั้งนั้นลาโดได้ค้นพบรูปแบบโครงสร้างของภาษา และวัฒนธรรมการใช้ภาษาของทั้งสองซึ่งมีทั้งส่วนที่แตกต่างและคล้ายคลึงกัน การค้นพบดังกล่าวทำให้การศึกษาภาษาทั้งสองนั้นมีความง่ายขึ้น ลักษณะการศึกษาของลาโดเป็นการศึกษาภาษาเพื่อค้นหาคำตอบความแตกต่างของสมมุติฐานทางภาษาว่ามีลักษณะความแตกต่างเป็นอย่างไร (Wardhaugh, 1970) การค้นพบความแตกต่างและความเหมือนของสองภาษานั้นเป็นการค้นพบที่มีความหมายเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากผลของการค้นพบนั้นสามารถนำไปใช้สำหรับการสอน การทดสอบและการวิจัยของภาษาทั้งสองซึ่งจะส่งผลทำให้การศึกษาภาษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (Lado, 1964:72) การค้นพบของลาโดนั้นได้รับความสนใจเป็นอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีโปรแกรมการสอนภาษาให้กับนักศึกษาชาวต่างชาติ

ในปี 1960 ชาลส์ อัลเบิร์ต เฟอูกุสัน (Charles Albert Ferguson) ได้ดำเนินการทำหนังสือชุดโครงสร้างการศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบ (Contrastive Structure Series) และตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยชิคาโก (Moulton, 1962) หนังสือดังกล่าวมีรายละเอียดการนำเสนอเกี่ยวกับการออกแบบเครื่องมือการสอน รายละเอียดและแผนการสอนพร้อมกับยกตัวอย่างเกี่ยวกับรูปแบบของการระดับความยากง่ายของการสอนภาษาเชิงเปรียบเทียบไว้ด้วย (Stockwell, 1968) จากนั้นเป็นต้นมาการศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบได้รับความนิยมนิยมและมีการศึกษาอย่างแพร่หลายทั่วสหรัฐอเมริกาและประเทศในแถบยุโรป (Alatis, 1968) การศึกษาเปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาถิ่นของตัวเองในสมัยนั้นเป็นที่นิยมของนักภาษาศาสตร์จำนวนมาก (Fisiak, 1981)

จากวิวัฒนาการของการศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบซึ่งมีการพัฒนาการตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19 นำมาซึ่งการศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบอย่างเป็นรูปธรรม มีแบบแผน ระบบและขั้นตอนซึ่งสามารถอธิบายหลักการและเหตุผลตามหลักการศึกษารายสัสนั้นนับได้ว่าเป็นผู้สร้างประเด็นความสนใจในการศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบ (Antony, 1968) การค้นพบดังกล่าวทำให้การศึกษาภาษาทั้งสองนั้นมีความง่ายขึ้น ลักษณะการศึกษาของลาโดเป็นการศึกษาภาษาเพื่อค้นหาคำตอบความแตกต่างของสมมุติฐานทางภาษาว่ามีลักษณะความแตกต่างเป็นอย่างไร (Wardhaugh, 1970) การค้นพบความแตกต่างและความเหมือนของสองภาษานั้นเป็นการค้นพบที่มีความหมายเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากผลของการค้นพบนั้นสามารถนำไปใช้สำหรับการสอน การทดสอบและการวิจัยของภาษาทั้งสองซึ่งจะส่งผลทำให้การศึกษาภาษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (Lado, 1964:72) การค้นพบของลาโดนั้นได้รับความสนใจเป็นอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีโปรแกรมการสอนภาษาให้กับนักศึกษาชาวต่างชาติ

ขั้นตอนการศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบ

การศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบในปัจจุบันจัดอยู่ในสาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Applied Linguistics) เป็นการนำเอาวิชาภาษาศาสตร์มาประยุกต์เพื่อใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษา (อุดม วโรตม์สิขิตต์ 2548:7) การศึกษาเปรียบเทียบภาษาในเชิงภาษาศาสตร์ในปัจจุบัน สามารถสรุปง่าย ๆ คือการนำเอาภาษาสองภาษา ซึ่งมักจะเป็นภาษาแม่ของผู้เรียนกับภาษาต่างประเทศที่ผู้

เรียนเรียนอยู่ มาเปรียบเทียบกันอย่างเป็นระบบ เพื่อประมวลความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันระหว่างภาษาทั้งสอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการวิเคราะห์มาใช้ประโยชน์ในการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาดังกล่าวนั้นสามารถคาดคะเนได้ว่าสิ่งใดจะเป็นปัญหาในการเรียนของผู้เรียน (สุรศักดิ์ แย้มอ่อน, 2552:25) การศึกษาภาษาเชิงภาษาศาสตร์นั้นสามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาได้ด้วย วิชานี้นับว่าเป็นประโยชน์มากแก่ครูผู้สอนภาษาและนักศึกษาที่เรียนภาษาที่สอง (Lado, 1964:58-60)

จากคำจัดความข้างต้นอาจกล่าวได้ว่าการศึกษาเปรียบเทียบภาษาในเชิงภาษาศาสตร์นั้นก็คือการนำเอาภาษาสองภาษามาศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และอธิบายประมวลผลเพื่อหาความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่สองที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่อย่างเป็นระบบ และขั้นตอน ผลของการศึกษาเหล่านี้จะส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาที่สองมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำหรับขั้นตอนการศึกษาการเปรียบเทียบภาษาในเชิงภาษาศาสตร์นักวิชาการได้แสดงขั้นตอนการศึกษาในลักษณะต่างๆดังนี้

ขั้นแรก ต้องมีคำอธิบายที่ต้องการจะเปรียบเทียบ การอธิบายดังกล่าวจะต้องมีแบบแผนและใช้รูปแบบที่คล้ายกัน การอธิบายนั้นอาจจะกระทำโดยครูหรือนักภาษาศาสตร์

ขั้นที่สอง เป็นการเลือกเรื่องที่จะทำการเปรียบเทียบลักษณะต่างๆ

ขั้นที่สาม เป็นการหาบทเทียบคำอธิบายลักษณะที่ได้เลือกมาแล้วจากข้อสอง

ขั้นสุดท้าย เป็นการคาดคะเนลักษณะที่จะก่อให้เกิดปัญหากับผู้เรียน โดยอาศัยผลจากการหาบทเทียบ ถ้าผลจากการหาบทเทียบพบว่าลักษณะใดของภาษาแม่กับภาษาที่ต้องการเรียนต่างกัน ก็

คาดว่าลักษณะดังกล่าวจะก่อให้เกิดปัญหาในการเรียน ในทางตรงกันข้าม ถ้าลักษณะใดของภาษาทั้งสองคล้ายคลึงกันหรือเหมือนกันก็จะไม่ก่อให้เกิดปัญหากับผู้เรียน (นิตยา ้วยโรจนวงศ์, 2546:40-41)

นอกจากนี้แล้วการศึกษาการเปรียบเทียบภาษาสองภาษานั้นควรจะต้องมีลักษณะของการศึกษาดังนี้เพิ่มเติมคือ

1. มีการพรรณนาโครงสร้างของภาษาที่เกี่ยวข้องให้ดีที่สุด การพรรณนาภาษาทั้งสองควรรวมเอาเรื่อง รูป ความหมาย ตลอดจนเกณฑ์การใช้โครงสร้างนั้นๆไว้ด้วย

2. มีการสรุปโครงสร้างทั้งหมดของทั้งสองภาษาในลักษณะรูปแบบต่อรูปแบบ

3. เปรียบเทียบโครงสร้างของทั้งสองภาษาในลักษณะรูปแบบต่อรูปแบบ (ดวงเดือน สุวัตถิ, 2524:182-185)

นอกเหนือจากศึกษาลักษณะ 3 ประการข้างต้น การศึกษาควรมีการแบ่งขั้นตอนในการวิเคราะห์ภาษา 2 ภาษาไว้อีก 2 ขั้นตอนคือ การบรรยายและการเปรียบเทียบ โดยขั้นแรกคือการบรรยายนั้น ผู้วิเคราะห์จำเป็นต้องบรรยายแบบคู่ขนานหมายความว่าภาษาทั้งสองนั้นจะต้องได้รับการบรรยายด้วยไวยากรณ์แบบเดียวกัน (Aitchison, 1980)

ขั้นตอนการศึกษาเปรียบเทียบภาษาในเชิงภาษาศาสตร์ที่นักวิชาการได้แสดงไว้ข้างต้นนี้อาจกล่าวว่าการศึกษาภาษาในเชิงเปรียบเทียบนั้นต้องมีการอธิบายในแต่ละประเด็นซึ่งเป็นหัวข้อทางไวยากรณ์ที่สำคัญเช่น เรื่องคำ วลี ประโยค ความหมาย ในลักษณะรูปแบบต่อรูปแบบ กล่าวคือเมื่อมีการเปรียบเทียบเรื่องคำ วลี ประโยค ความหมายนั้นจะต้องการเปรียบเทียบทั้งสองภาษาในลักษณะเดียวกันเพื่อค้นหาความเหมือนและความแตกต่างของภาษาทั้งสองเพื่อนำผลของการศึกษามาใช้กับการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์มากที่สุดนั่นเอง

การศึกษาเปรียบเทียบภาษาศาสตร์ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษในประเทศไทย

การศึกษาเปรียบเทียบภาษาศาสตร์ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษในประเทศไทย เริ่มมีการศึกษาคั้งแรกตั้งแต่ปีพ.ศ. 2503 นักภาษาศาสตร์ที่ศึกษาและค้นคว้ายุคแรกๆได้แก่อาจารย์ฟุ้งเฟื่อง เครือตราฐ (พิสุทธิพงศ์ เอ็นดู, 2560:21) โดยได้ทำวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกเรื่อง “เปรียบเทียบสัทวิทยาเพื่อการสอนภาษาอังกฤษและภาษาไทย (Thai and English: Comparative Study of Phonology for Pedagogical Applications)” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคำไวยากรณ์และความหมายของภาษาอังกฤษและภาษาไทยเพื่อใช้สำหรับการเรียนการสอนภาษาตามแนวภาษาศาสตร์ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548:61-66) การศึกษาดังกล่าวถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาเปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาอังกฤษนับตั้งแต่มีการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

จากนั้นในปีพ.ศ. 2504 อาจารย์เฉลาไชยรัตนะได้ทำวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกหัวข้อเรื่อง “การศึกษาการเปรียบเทียบลักษณะทางวากยสัมพันธ์และเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างทางวากยสัมพันธ์ในภาษาอังกฤษและภาษาไทย (A Comparative Study of English and Thai Syntax)” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างทางวากยสัมพันธ์ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (ชนิษฐา อุทวนิช, 2547)

ภายหลังต่อมาในปี 2508 อาจารย์พรณิณี รุทรวณิชย์ได้ทำวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกเรื่อง “ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับคำตอบรับในประโยคภาษาไทยที่มีต่อการเปล่งเสียงสูงต่ำของประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐาน (An Analysis of the Elements in Thai that Correspond to the Basic Intonation Patterns of English)” วัตถุประสงค์ของงานวิจัยเรื่องนี้คือการศึกษาเพื่อค้นหาวิเคราะห์คำ

ลงท้ายต่างๆในการตอบรับในแต่ประโยคมีความเกี่ยวเนื่องกันกับความสูงต่ำ หรือการเปลี่ยนแปลงของเสียงวรรณยุกต์ (terminal contours) และเสียงวรรณยุกต์ก็จะมีความสัมพันธ์กับความหมายของประโยคระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการเรื่องการเปลี่ยนแปลงของเสียงวรรณยุกต์ (terminal contours) เป็นแนวคิดสำคัญในการศึกษาวิเคราะห์คำลงท้าย (รัชดา ปลายทอง, 2551: 23-24)

ในยุคของการศึกษาเปรียบเทียบภาษาอังกฤษและภาษาไทยเราอาจกล่าวได้ว่าอาจารย์ฟุ้งเฟื่อง เครือตราฐ อาจารย์เฉลาไชยรัตนะและอาจารย์พรณิณี รุทรวณิชย์เป็นผู้บุกเบิกและริเริ่มจุดประกายการศึกษาค้นคว้าเรื่องดังกล่าวในประเทศไทยเป็นยุคแรกๆ ก่อนที่จะมีการศึกษาภาษาศาสตร์เชิงเปรียบเทียบโดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาเปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาอังกฤษขยายไปตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วประเทศไทย

รูปแบบของการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาอังกฤษและภาษาไทยเพื่ออธิบายถึงลักษณะความเหมือนและความแตกต่างของภาษาทั้งสองในประเด็นหัวข้อทางวากยสัมพันธ์ที่สำคัญเช่น เรื่องคำวลี ประโยค ความหมาย ในลักษณะรูปแบบต่อรูปแบบของนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกซึ่งได้ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบตัวอย่าง ดังนี้

การศึกษาเปรียบเทียบเรื่องคำและความหมาย ในปี 2524 พูลสุข รัตโนทยานนท์ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยทั้งในด้านความหมายและรูปภาษาศึกษา (Present Tenses in English and Thai: A Contrastive Study) จุดประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นลักษณะที่เหมือนและแตกต่างกันโดยใช้รูปแบบการเปรียบเทียบของเอส พิทคอร์เตอร์ (Phoolsook Ratanotayanonth, 1981) การกำหนดขอบเขตของการศึกษาเปรียบเทียบเรื่องคำและความหมายของพูลสุขนั้นจำกัดเฉพาะการศึกษา

เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจุบันกาล (present tenses) ซึ่งไม่ครอบคลุมถึงรูปกาล (tense) อื่นๆ ดังนั้นต่อมาในปี 2526 มาลี คูสมิตได้ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้ภาษาที่แสดงเวลาในอดีตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยซึ่งแสดงทางภาษาในรูปของอดีตกาล (A Contrastive Study of the Expression of Past Time in English and Thai) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้ภาษาที่แสดงเวลาในอดีตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยซึ่งแสดงทางภาษาในรูปของอดีตกาลโดยใช้ทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตเป็นหลักในการวิเคราะห์และใช้รูปแบบการเปรียบเทียบของเอส พิทคอร์เตอร์ (Malee Koosamit, 1983) การศึกษาของมาลินั้นได้ขยายขอบเขตเป็นการศึกษารูปกาล (tense) ของอดีตกาลจากเดิมที่มีการศึกษาเปรียบเทียบเรื่องคำและความหมายของพุลสูช รัตโนทยานนทร์นั้นมิเฉพาะเพียงปัจจุบันกาลเท่านั้น

นอกจากจะมีการศึกษาเปรียบเทียบเรื่องคำและความหมายซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับรูปกาล (tense) แล้วยังมีการศึกษาเปรียบเทียบเรื่องคำซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับเสียงอีกด้วย การศึกษาเปรียบเทียบการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษและภาษาไทยเพื่ออธิบายถึงลักษณะที่มีความเหมือนและแตกต่างกัน ในปี 2531 ทิพวรรณ สังขะวัณณะศึกษาเปรียบเทียบต่างทำนองเสียงภาษาอังกฤษและภาษาไทยที่ศึกษาโดยใช้ทฤษฎีระบบร่วม (A contrastive study of intonation in English and Thai) มีวัตถุประสงค์เพื่อทำนายปัญหาที่อาจเกิดกับคนไทยในการใช้ทำนองเสียงภาษาอังกฤษและการเสนอแนวการสอนทำนองเสียงภาษาอังกฤษที่อาจจะสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาเหล่านั้น (Tippawan Sankhavadhana, 1988) จากการการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะต่างทำนองการออกกการเน้นหนัก ผ่อนเบา สูงหรือต่ำในคำของภาษาอังกฤษและภาษาไทยของทิพวรรณ สังขะวัณณะนั้นต่อมาได้มีการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำสองเสียงท้ายคำในภาษาอังกฤษ

และภาษาไทยของนักศึกษาไทยขึ้น ในปี 2542 รัชณี มโนอ้อมศึกษาวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำสองเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย (The pronunciation of English final consonant clusters by Thai students) เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความยากง่ายในการออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำท้ายคำตามทฤษฎีการศึกษาเปรียบเทียบกับความถูกต้องในการออกเสียงและเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงได้ถูกต้องระหว่างเพศชายและเพศหญิง (Ratchanee Mano-Im, 1999) จากการศึกษาของรัชณี มโนอ้อมดังกล่าวจะพบว่าการศึกษาเปรียบเทียบภาษาอังกฤษและภาษาไทยซึ่งเกี่ยวข้องกับออกเสียงของคำทั้งสองภาษานั้นเริ่มมีการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้มีผลการศึกษาที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น การศึกษาเปรียบเทียบภาษาอังกฤษและภาษาไทยไม่ได้มีเพียงแค่การศึกษาเรื่องคำเท่านั้น ยังมีการศึกษาเปรียบเทียบประเด็นหัวข้ออื่นๆอีกด้วย เช่น การศึกษาเปรียบเทียบการแปรเสียง (sound variation) ของทั้งสองภาษา เช่น ในปี 2536 ศิริรัตน์ ศิริวิสุทธิ์ ศึกษาการแปรของเสียงพยัญชนะท้าย (l) ในคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย (Variation of final (l) in English loanwords in Thai according to style and educational background) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดูรูปแบบที่ปรากฏและอัตราการปรากฏของรูปแบบแต่ละรูปพร้อมทั้งพิจารณาความสัมพันธ์ตามตัวแปรทางสังคม 2 ประการได้แก่วจนลีลาและพื้นฐานการศึกษาข้อมูลในการวิเคราะห์ได้มาจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นพนักงานธนาคารที่พูดภาษาไทยกรุงเทพฯจำนวน 40 คน (Sirirat Sirivisoot, 1993) ลักษณะการศึกษาการแปรเสียงของศิริรัตน์ ศิริวิสุทธิ์เป็นการศึกษาแปรของรูปภาษาที่มีความแตกต่างไปจากรูปปกติ แต่รูปภาษาดังกล่าวนั้นก็ยังเป็นสมาชิกของสิ่งเดียวกันหรือเป็นการศึกษารูปภาษาซึ่งลักษณะใดลักษณะหนึ่งของรูปภาษามีความเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานหรือรูปที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งรูปภาษาที่เป็นมาตรฐาน

นั้นมักถูกกำหนดโดยสังคมหรือมีความสัมพันธ์กับสังคม

สำหรับตัวอย่างของการศึกษาเปรียบเทียบวลีและประโยคในภาษาอังกฤษและภาษาไทยนั้น นักศึกษาไทยได้ศึกษาและวิเคราะห์ ในปี 2529 เจลลิว เอกนิยม ศึกษาเปรียบเทียบรูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธจากงานแปลในภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยโดยใช้เกณฑ์ทางความหมายจำแนกรูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในภาษาอังกฤษและภาษาไทย (Linguistic realization of yes-no questions in English-Thai translation) (Chaleo Ekninyom, 1986) ในการศึกษาค้นคว้าของเจลลิว เอกนิยมนั้นมุ่งเน้นเปรียบเทียบประโยคและวลีซึ่งมีอยู่ทั้งในรูปคำถามแบบตอบรับและปฏิเสธจากงานแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย งานดังกล่าวนี้เป็นการค้นหาลักษณะความเหมือนและความแตกต่างในรูปแบบของประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธทั้งแบบสันนกระดัดเป็นวลี ประโยคสั้น ๆ หรือมีลักษณะเป็นประโยคที่ยาว จากการศึกษาการเปรียบเทียบลักษณะความเหมือนของวลีและประโยคของภาษาทั้งสองนี้เอง ในปี 2532 สิริมา ภิญโญชินวัตร ศึกษาประเภทและลักษณะของหน่วยสร้างภาษาไทยที่เทียบเท่ากับหน่วยสร้างกรรมวาจกภาษาอังกฤษในข่าวต่างประเทศผ่านดาวเทียม (The Thai equivalents of English passive constructions in satellite news) มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์วิถีและวิธีการในการใช้หน่วยสร้างภาษาไทยเหล่านั้นผู้วิเคราะห์หน่วยสร้างภาษาไทยที่เทียบเท่ากับหน่วยสร้างกรรมวาจกภาษาอังกฤษ (Sirima Pinyosinwat, 1989) จากการศึกษาวิเคราะห์ความการศึกษาวเคราะห์เปรียบเทียบการศึกษาความเหมือนและความแตกต่างของภาษาอังกฤษและภาษาไทยของเจลลิว เอกนิยมกับ สิริมา ภิญโญชินวัตรนั้นเราจะพบว่าการศึกษาของทั้งสองท่านได้ศึกษาวเคราะห์ประโยคและวลีซึ่งมีการใช้ในลักษณะที่เหมือนและแตกต่างของทั้งสองภาษาในรูปแบบต่างกันไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของ

การแปลจากภาษาหนึ่งสู่ภาษาหนึ่งหรือในรูปแบบของการเทียบเท่าของหน่วยสร้างภาษาระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย นอกเหนือจากนั้นแล้วเราจะพบว่าการศึกษาการเปรียบเทียบภาษาอังกฤษและภาษาไทยนั้นสามารถวิเคราะห์และค้นหาคำตอบโดยใช้ความรู้ในการอธิบายถึงความเหมือนและความแตกต่างได้ด้วยเหมือนการศึกษาของสิริมา ภิญโญชินวัตร ซึ่งมีการวิเคราะห์ความรู้ในการใช้หน่วยสร้างภาษาไทยที่เทียบเท่ากับหน่วยสร้างกรรมวาจกภาษาอังกฤษว่ามีจำนวนมากน้อยเพียงไร เป็นต้น

การศึกษาการเปรียบเทียบโดยใช้สถิติคือความถี่มาใช้กับการวัดผลและประเมินผลความแตกต่างและความเหมือนของทั้งสองภาษานั้นสามารถนำมาศึกษารูปแบบภาษาได้หลากหลาย ในปี 2539 นพรัตน์ ธิวิวัฒนาศึกษาวิเคราะห์และเปรียบเทียบความถี่และรูปแบบการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในการบรรยายของอาจารย์ต่างสาขาวิชาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (The mixing of English in Thai by lecturers of different disciplines at Kasetsart University) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการปนภาษาของอาจารย์ว่าสอดคล้องหรือขัดแย้งต่อทัศนคติที่มีต่อการปนภาษาของอาจารย์ต่างสาขาวิชาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (Naparath Dhithiwattana, 1996) จากการศึกษาของนพรัตน์ ธิวิวัฒนาที่เราจะพบว่า นอกเหนือจากการใช้สถิติมาใช้กับการวิเคราะห์ภาษาแล้วการศึกษาดังกล่าวยังมีศึกษาเปรียบเทียบภาษาอังกฤษและภาษาไทยในรูปแบบของการใช้ภาษาระหว่างสองภาษาในขณะบรรยายการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนได้อีกด้วย หลักการนี้แสดงให้เห็นว่าการศึกษาการเปรียบเทียบสองภาษานั้นสามารถศึกษาเปรียบเทียบได้จากทักษะทางด้านการใช้ภาษาคือพูดได้อีกด้วย

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทยเป็นประเด็นหัวข้อทางการศึกษาการเปรียบเทียบระหว่างสองภาษาซึ่งนัก

ภาษาสามารถศึกษาวิเคราะห์และหาคำอธิบายถึงความแตกต่างและความเหมือนของทั้งสองภาษาได้ เช่น ในปี 2543 จาร์วิลโล จรูญวิโรจน์ศึกษาสมมุติฐานภาษาสัมพัทธ์ผ่านการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเภททางไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษและภาษาไทย (The relationship between nominal grammatical categories and the cognitive system of Thai and English) มีวัตถุประสงค์เพื่อพิสูจน์สมมุติฐานภาษาสัมพัทธ์ผ่านการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเภททางไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษและภาษาไทย 3 ประเภทซึ่งได้แก่พจน์การนับได้และลักษณะนามกับระบบปริชานของผู้พูดภาษาซึ่งตีความได้จากพฤติกรรมความใส่ใจความจำและการจำแนกประเภทวัตถุในการทดลอง 3 ช่วง ผู้รับการทดลองคือผู้พูดภาษาอังกฤษและภาษาไทยเป็นภาษาแม่ภาษาละ 30 คนในการทดลองความใส่ใจผู้รับการทดลองต้องมองและกล่าวบรรยายสิ่งที่ตนเห็นในภาพจำนวน 6 ภาพ (Jaralvilai Charoonviroj, 2000) จะพบว่าการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทยนั้นสามารถค้นหาประเด็นเพื่อทำการศึกษวิเคราะห์ได้หลากหลาย ในกรณีการศึกษาของจาร์วิลโล จรูญวิโรจน์ เน้นศึกษาทางด้านไวยากรณ์โดยจำกัดขอบเขตการศึกษาเรื่องพจน์การนับได้และลักษณะนามกับระบบปริชานของผู้พูดภาษา ซึ่งการศึกษาดังกล่าวล้วนมีความเกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบลักษณะใดลักษณะหนึ่งของทั้งสองภาษาเพื่อค้นหาคำตอบถึงความแตกต่างและความเหมือนของทั้งสองภาษานั้นๆ

ผลงานการศึกษาเปรียบเทียบภาษาศาสตร์และภาษาไทยดังที่นำเสนอเพื่อเป็นตัวอย่างข้างต้นนั้นแสดงให้เห็นถึงรูปแบบการศึกษาค้นคว้าเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษและภาษาไทยในรูปแบบต่างๆ ทั้งที่เป็นคำ วลี ประโยค และความหมายต่างๆ ซึ่งมีการพัฒนาการศึกษาค้นคว้าเพื่อหาคำอธิบายถึงหลักการและเหตุผลจากผลการศึกษาทดลองอย่าง

เป็นระบบและมีขั้นตอน จากการศึกษาการเปรียบเทียบภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษและภาษาไทยจากอดีตจนถึงปัจจุบันนั้นแสดงให้เห็นถึงวิวัฒนาการการศึกษาและการค้นคว้าจากนักภาษาศาสตร์ส่งผลให้วิชาการการศึกษาการเปรียบเทียบภาษาศาสตร์และภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นมีความเจริญก้าวหน้าตามลำดับ

สรุปท้ายบท

การศึกษาการเปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทยในประเทศไทยนั้นได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของนักภาษาศาสตร์ในปลายศตวรรษที่ 19 ซึ่งได้รับความนิยมนอย่างมากในขณะนั้น ในปีพ.ศ. 2503 เป็นต้นมาหลังจากมีนักศึกษาไทยที่ได้เดินทางไปศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกและสำเร็จการศึกษามา อาทิเช่น อาจารย์ฟุ้งเฟื่อง เครือตราฐ อาจารย์เฉลา ไชยรัตนะและอาจารย์พรพนธ์ รุทรวณิชย์ นักวิชาการเหล่านี้ถือเป็นผู้ริเริ่มศึกษาค้นคว้า ทำวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปรียบเทียบภาษาไทยกับภาษาอังกฤษโดยมีการศึกษาเปรียบเทียบเรื่องคำ วลี ประโยค เป็นต้น นักวิชาการเหล่านี้ยังได้เป็นผู้บุกเบิกการเปิดการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัย แต่งตำราเกี่ยวกับการสอนภาษาศาสตร์เป็นจำนวนมาก จากการริเริ่มจากนักวิชาการเหล่านี้เองทำให้การศึกษาภาษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยในปัจจุบันแพร่หลายและเจริญรุ่งเรืองอย่างรวดเร็ว และในมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งก็มีนักศึกษาและผู้มีความสนใจศึกษาภาษาศาสตร์ในรูปแบบต่างๆเป็นจำนวนมาก

อย่างไรก็ตามถึงแม้การศึกษาภาษาเปรียบเทียบภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษและภาษาไทยในประเทศไทยจะมีความเจริญก้าวหน้าตามลำดับ มีการศึกษาในหัวข้อและประเด็นใหม่ๆเกี่ยวกับการเปรียบเทียบสองภาษาและมีตำราวิชาการที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก แต่ผลการศึกษาเพื่อนำไป

ใช้ประโยชน์กับการเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาการเปรียบเทียบสองภาษาเพื่อค้นหาความแตกต่างและความเหมือนเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนในภาษาที่สองนั้นยังมีไม่มากและประสบความสำเร็จเท่าที่ควร นักศึกษาไทยจำนวนมากยังคงมีปัญหาเรื่องของการใช้ภาษาอังกฤษและวิธีการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ได้จริงในชีวิต

ประจำวัน ประเด็นเหล่านี้จะต้องสะท้อนไปถึงนักวิชาการการศึกษาการเปรียบเทียบภาษาอังกฤษและภาษาไทยว่าเราจะมีวิธีการช่วยเหลือนักศึกษาไทยเพื่อให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพในการเรียนภาษาที่สองซึ่งก็คือภาษาอังกฤษได้อย่างไรในยุคไทยแลนด์ 4.0 นี้

เอกสารอ้างอิง

- ชนิษฐา อุทวนิช, อาจารย์ ดร.เฉลา ไชยรัตน์. “กำเนิดของสาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์”. วารสารศิลปศาสตร์. ปีที่ 4 (ฉบับที่ 1) : 174-176.
- จินดา เสงสมบุรณ์. (2542). *ภาษาศาสตร์เบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: สุวีลีสาส์น.
- ดวงเดือน สุวัตถิ. (2524). *ภาษาศาสตร์กับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา ้วยโรจนวงศ์.(2526). *การศึกษาเปรียบเทียบต่างของระบบเสียงหนักเบาในภาษาอังกฤษและภาษาไทยและการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการออกเสียงศัพท์แพทย์หลายพยางค์ในภาษาอังกฤษ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). สาขาวิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2547). *ภาพรวมของการศึกษาสัตวศาสตร์และภาษาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิสุทธิพงศ์ เอ็นดู. (2560). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการเปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาอังกฤษ*. สุรินทร์: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์.
- เพ็ญศรี ภูมิถาวรและคณะ. (2548). *อารยธรรมโลก*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัชดา ปลาบทอง. (2551). *การศึกษาการใช้คำลงท้ายภาษาไทยในวรรณกรรมแปลเรื่อง อาร์ทิมิสฟาวล์, อาร์ทิมิสฟาวล์ตอนมหันตภัยในอาร์กติกและอาร์ทิมิสฟาวล์ตอนรหัสลับนิรันดร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต) สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนาบัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วรวรรณ ศรียากษ์. (2556). *ภาษาศาสตร์ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สัมปชัญญะ.
- สุศักดิ์ แย้มอ่อน. (2552). *วากยสัมพันธ์ในภาษาไทยและภาษาสันสกฤต: การศึกษาเปรียบเทียบ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาภาษาสันสกฤต ภาควิชาภาษาตะวันออก บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.(2548). *หนังสือประวัติคุรุ 16 มกราคม 2547*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- อุดม วโรตมสิขชิตต์. (2548). *ภาษาศาสตร์เบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- Aitchison, C. W. (1980). *A preliminary study of the phenology of winter-active spiders*. *Proc. 8th Internat. Congr. Arachnol.* 1980, Vienna; pp. 61-66.
- Antony. (1968). *Charles Carpenter Fries 1887–1967*. *ELT Journal XXIII* (1): 3-4. Volume XXIII, Issue 1. UK: Oxford University Press.
- Alatis, J. (1968). *Report of the 19th Annual Round Table Meeting on Linguistics and Language Studies: Contrastive Linguistics and its Pedagogical Implications. Monograph Series on Language and Linguistics 21*. Washington: Georgetown University Press.
- Chaleo Ekniyom. (1986). *Linguistic realization of yes-no questions in English-Thai translation*. Master's Thesis, Department of Linguistics, Faculty of Arts, Chulalongkorn University.
- Fisiak, J. (1981). *Contrastive Analysis and the Language Teacher*. Oxford: The Pergamon Institute of English.
- Fries, C.C. (1946). *Teaching and Learning English as a Second Language*. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Haugen, Einar. (1956). *Bilingualism in the Americas. A Bibliography and Research Guide*. American Dialect Society. Alabama: University of Alabama Press.
- Jaralvilai Charoonviroj. (2000). *The relationship between nominal grammatical categories and the cognitive system of Thai and English*. PhD's Thesis, Department of Linguistics, Faculty of Arts, Chulalongkorn University.
- Lado Robert. (1964). *Linguistics Across Cultures*. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Malee Koosamit. (1983). *A Contrastive Study of the Expression of Past Time in English and Thai*. Master's Thesis, Department of Linguistics, Faculty of Arts, Chulalongkorn University.
- Moulton, W.G. (1962). *The Sounds of English and German*. Chicago: University of Chicago Press.
- Naparath Dhithiwattana. (1996). *The mixing of English in Thai by lecturers of different disciplines at Kasetsart University*. Master's Thesis, Department of Linguistics, Faculty of Arts, Chulalongkorn University.
- Phoolsook Ratanotayanonth. (1981). *Present Tenses in English and Thai: A Contrastive Study*. Master's Thesis, Department of Linguistics, Faculty of Arts, Chulalongkorn University.
- Ratchanee Mano-Im. (1999). *The pronunciation of English final consonant clusters by Thai students*. Master's Thesis, Department of Linguistics, Faculty of Arts, Chulalongkorn University.
- Sirima Pinyosinwat. (1989). *The Thai equivalents of English passive constructions in satellite news*. Master's Thesis, Department of Linguistics, Faculty of Arts, Chulalongkorn University.
- Sirirat Sirivisoot. (1993). *Variation of final (1) in English loanwords in Thai according to style and educational background*. Master's Thesis, Department of Linguistics, Faculty of Arts, Chulalongkorn University.
- Stockwell, R.P. (1968). *Contrastive analysis and lapsed time*. In Alatis, 11–36.
- Tippawan Sankhavadhana. (2531). *A contrastive study of intonation in English and Thai*. Master's

Thesis, Department of Linguistics, Faculty of Arts, Chulalongkorn University.

Wardhaugh, R. (1970). *The contrastive analysis hypothesis*. TESOL Quarterly. 4(2) : 123–130.

Weinreich, U.

Weinreich, U. (1953). *Languages in Contact*. The Hague: Mouton.